

СУЧАСНІ УЯВЛЕННЯ ПРО ЛЮДИНУ ЯК БІОЕНЕРГЕТИЧНУ СИСТЕМУ

Сьогодні дослідження біоенергетичних каналів людини не втратили своєї актуальності. Ці знання були відомі ще багато століть тому, але на сучасному етапі, з розвитком медицини та діагностики, людина розширила їх до рівня сучасних наукових уявлень.

Усім відомі нам представники стародавньої східної медицини стверджували, що організм людини є невід'ємною частиною Космосу. Людський організм – складноорганізована і саморегульована біоенергетична динамічна система, що перебуває у певній рівновазі з зовнішнім світом. Людині, як і кожному живому організмові, властива наявність власного біоенергетичного поля – біополя. Біополе – це складне специфічне психофізичне поле, що існує довкола живих організмів і всередині них.

Уперше про біопольові взаємодії згадувалось у давньоіндійській філософії, яка пов'язала безпосереднє співіснування людини з Космосом, з усім Всесвітом у цілому, надавши індивідуальному життю Вселенського значення. Організм людини функціонує на фоні електромагнітних та інших полів, через які він резонує і взаємодіє з різноманітними силами Всесвіту. При цьому зовнішні електромагнітні поля можуть модулювати електромагнітні сигнали індивіда, порушуючи існуючий у ньому електромагнітний баланс, а цим самим і управління функціями організму. Тобто життя людини як мікрокосмічної частини природи залежить від постійного припливу енергії з Макрокосмосу і керується тими ж силами і законами, котрі діють у Всесвіті.

Людський організм – це не просто фізична структура, що складається з молекул, а структура, котра має, як і все існуюче, енергетичні поля. Енергію цих полів називають по-різному: “прана” – в Індії, “чі” – у Китаї, “кі” – в Японії. Наукова її назва – біоплазматичне поле енергії, лептонові польові структури.

Біоенергія – це первородна, життєдайна, основоположна універсальна енергія. Людина отримує цю енергію від матері під час народження, а потім певну частину акумулює додатково протягом життя. На відміну від кровоносних судин і крові, біомеридіани та біоенергія невидимі.

Установлено, що електричні імпульси та процеси, які виникають у рослинах, мають багато спільного з енергетичними процесами, що відбуваються в організмі людини.

Виявлено зв'язок між чутливістю та подразливістю у рослин і людини. Цей зв'язок підтверджується і результатами проведених досліджень шкірно-гальванічного рефлексу між рослиною і тваринним організмом.

Людина знаходиться на більш високому еволюційному рівні і, природно, також володіє шкірно-гальванічним рефлексом. Це означає, що й вона, вірогідно, може “спілкуватись” певною біоенергетичною мовою з живими організмами.

Ученими проведено експеримент, у якому досліджували біоінформаційний (біоенергетичний) контакт людини і рослини.

Для того, щоб управляти психічним станом людини, її вводили в гіпнотичний стан.

Умови експерименту були такі: в одній ізольованій кімнаті розташовувались піддослідна і гіпнотизер, на відстані кількох метрів від них ставили рослину. У другій кімнаті, в якій знаходився електроенцефалограф, перебував експериментатор. Через закриту перегородку від електроенцефалографа підключали електроди до листка рослини. Потім за допомогою гіпнотизера піддослідна, котра перебувала в кріслі, поринала в гіпнотичний стан, і їй навіювалась ідентифікація з рослиною. Експеримент починався тоді, коли піддослідна в стані глибокого гіпнозу підтверджувала, що вона квітка. Далі їй навіювалось, що вона (тобто квітка) дуже гарна, що всі діти, які гуляють довкола, милуються нею. Стан піддослідної свідчив про те, що увага, котру виявляли до неї оточуючі, викликає у неї радість, емоційне піднесення. При цьому реєстрували “шкірно-гальванічну” реакцію рослини на емоційний стан піддослідної. Саме так реагує рослина на позитивне емоційне піднесення, що виникає у людини.

Було запропоновано варіант негативного емоційного впливу. Піддослідній навіювались різноманітні зміни погоди: налетів холодний вітер, пішов сильний сніг, стало дуже холодно, бідна квітка у відкритому степу відчуває себе зовсім незатишно. Вираз обличчя піддослідної ставав сумним. Вона відчула тремтіння, як людина, що стоїть у легкому одязі на морозі. У цей момент рослина відреагувала “шкірно-гальванічною” реакцією, що фіксувалось у другій кімнаті електроенцефалографом. Результати цих експериментів виконані досить коректно і мають наукове значення. Цей експеримент підтверджує, що негативна чи позитивна зміна психологічного стану людини зумовлює відповідну “шкірно-гальванічну” реакцію рослин. Отже, існує певний біоенергетичний зв'язок між людиною і рослиною.

Аура (від грец. *aura* – віяння) – це прояв біополя, видимий за певних умов у вигляді променів, що світяться, або своєї оболонки довкола тіла людини, котрі мають певне кольорове забарвлення залежно від духовного, фізичного і психічного стану людини.

Аура людини має сім шарів енергетичної оболонки тіла, або сім шарів-тіл, різного місцеположення, кольору, яскравості, форм, текучості, густини і функціонування. Аура має певну яскравість, може бути забарвлена в червоний, жовтий, синій, фіолетовий та інші кольори і також може мати райдужне поєднання барв.

Установлено, що колір аури залежить від фізичного стану людини, її духовно-моральних якостей, а також від психічного стану і настанови в даний момент. Чистота основного кольору аури людини може порушуватися відтінками інших кольорів, появою темних плям, різного роду променів та іскор. Колір може бути настільки невизначеним, що його важко назвати. Ці зміни можуть бути зумовлені фізичними або моральними недоліками даної людини або негативним впливом уяви, усвідомленим чи неусвідомленим, іншої людини.

Слово “чакра” в перекладі з санскриту означає “колесо”. Чакра – енергетичний центр, зона концентрації енергії, що фільтрує, розподіляє, перетворює, проводить і виводить цю енергію.

Давньоіндійським ученням описана система функціонування енергетичних центрів організму. Заведено виділяти сім основних енергетичних центрів, які функціонально складають єдину систему. Це крижова чакра, поперекова, чакра сонячного сплетіння, серцева, горлова, больова та тім'яна чакри. Кожному з цих енергетичних центрів відповідає нота від “До” до “Сі” відповідно.

Оскільки енергетичні центри (чакри) не мають власних морфологічних структур, їх місце розташування орієнтовано на розміщення деяких нервових сплетень. Чакри тісно пов'язані з системою іннервації внутрішніх органів, бо всі рухові, секреторні й обмінні процеси здійснюються на певному енергетичному фоні, що регулюється центральною нервовою системою. Кожна чакра функціонує на своєму діапазоні вібрацій просторової енергії як її акумулятор і трансформатор.

Під час скорочення м'язово-судинних утворень і в процесі діяльності внутрішніх органів енергетичні потоки рухаються вздовж нервово-судинних пучків, від яких на певних ділянках відходять відцентрові енергетичні меридіани. Головні ж комунікаційні ходи енергії представлені чотирнадцятьма основними (класичними) меридіанами. Вони виконують такі життєві функції: забезпечують зв'язок людини з навколишнім середовищем (ще одна інформаційна система організму), управляють потоками крові та життєвої енергії, “оживляють” м'язи і кістки, полегшують роботу суглобів. Нарешті, меридіан передає енергію від внутрішніх органів до поверхні тіла і навпаки, завдяки чому здійснюється енергоінформаційний обмін між внутрішніми органами людини та її тілесною оболонкою. Мережа енергетичних каналів цим не обмежується. Під час порушення нормальної периферійної циркуляції енергії між основними каналами можуть утворюватися додаткові гілки.

Установлено, що напруга енергії в кожному з меридіанів змінюється від мінімальної до максимальної протягом двох годин. З цим пов'язана періодичність активності роботи органів людини в цілому.

Як зазначають вчені, чим чистіше внутрішнє середовище з точки зору духовної та фізичної сфер, тим вільніше протікає й ефективніше розподіляється енергія в організмі, тим здоровіша людина.